

Sygn. akt I ACz 250/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Małgorzata Gawinek

SSA Agnieszka Sołtyka

SSA Marta Sawicka (spr.)

rozpoznaniu w dniu 27 marca 2013 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 25 stycznia 2013 roku, sygn. akt I 2C 1735/11

w sprawie z powództwa G. F.

przeciwko K. F.

o rozwód

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA A. Sołtyka SSA M. Gawinek SSA M. Sawicka

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 stycznia 2013 roku Sąd Okręgowy w Koszalinie odrzucił apelację pozwanego jako nieopłaconą.

Sąd Okręgowy wskazał, że zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 28 grudnia 2012 r. powód wezwany został do uiszczenia w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia apelacji opłaty od apelacji w wysokości 90 zł. Wezwanie to prawidłowo awizowane nie zostało przez powoda odebrane i pozostawione zostało w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia.

Powód w wyznaczonym terminie nie uiszczył należnej opłaty, w związku z czym Sąd pierwszej instancji w oparciu o treść art. 370 k.p.c. odrzucił apelację.

Powód zaskarżył powyższe postanowienie wnosząc o jego uchylenie.

Skarżący wskazał, że złożył w terminie apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 9 października 2012 roku wraz z wnioskiem o zwolnienie z kosztów sądowych od wniesionej apelacji.

W dniu 19 listopada 2012 roku Sąd Okręgowy w Koszalinie oddalił wniosek powoda nie informując jednocześnie o terminie uiszczenia i wysokości tej opłaty. W związku z powyższym powód skontaktował się telefonicznie z

Biurem Obsługi Interesanta Sądu Okręgowego w Koszalinie gdzie uzyskał informację, iż ma czekać na pisemne wezwanie do wniesienia opłaty. Wezwanie takie nie dotarło do końca 2012 roku. W styczniu 2013 roku powód wraz z rodziną wyjechał do znajomych do K. celem rekonwalescencji swojego niepełnosprawnego syna. Po powrocie w dniu 21 stycznia 2013 roku powód znalazł w skrzynce pocztowej dwa zawiadomienia (zawiadomienie i zawiadomienie powtórne) do odbioru przesyłki poleconej po czym bezzwłocznie udał się do siedziby poczty w Z. gdzie uzyskał informację iż, nadawcą przesyłki był Sąd Okręgowy w Koszalinie, lecz sama przesyłka z powodu nieodebrania jej w terminie została odesłana do nadawcy. W dniu 22 stycznia 2013 roku powód skontaktował się telefonicznie z Biurem Obsługi Interesanta Sądu Okręgowego w Koszalinie, gdzie uzyskał informację, że z powodu nieodebrania przesyłki w terminie upłynął termin do wniesienia opłaty od apelacji.

Powód wskazał, że w okresie od 2 stycznia 2013 roku do 21 stycznia 2013 roku nie było w jego miejscu zamieszkania żadnej osoby, która mogłaby odebrać w jego imieniu przesyłkę. W ocenie powoda nie ponosi on winy za uchybienie terminowi do uiszczenia opłaty od apelacji, gdyż jego nieobecność w miejscu zamieszkania nie była jak wynika z pouczeń Sądu zmianą miejsca zamieszkania (adresu), a jedynie krótkotrwałym w pełni uzasadnionym wyjazdem w celach zdrowotnych.

W dniu 29 stycznia 2013 roku, a więc w ciągu tygodnia od ustania przyczyny uchybienia terminowi złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia opłaty, uzasadniając go wraz z oświadczeniem jak i dokonał opłaty od apelacji. Wszystkie te dokumenty wysłał w dniu 29 stycznia 2013 roku przesyłką poleconą do Sądu Okręgowego w Koszalinie. W dniu 30 stycznia 2013 roku otrzymał przesyłkę poleconą z Sądu Okręgowego w Koszalinie, która zawierała postanowienie z dnia 25 stycznia 2013 roku o odrzuceniu apelacji w mojej sprawie. Zdaniem skarżącego wynika, z tego, że Sąd mimo posiadanej wiedzy wydał postanowienie nie czekając na wniosek powoda o przywrócenie terminu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Trafnie uznał Sąd Okręgowy, że apelacja powoda wniesiona pismem z dnia 8 listopada 2012 roku nie została należycie opłacona.

Jak wynika z akt sprawy postanowieniem z dnia 19 listopada 2012 roku, doręczonym w dniu 23 listopada 2012 roku, Referendarz sądowy oddalił wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych w postępowaniu apelacyjnym.

Powód nie zaskarżył powyższego orzeczenia, które uprawomocniło się z dniem 1 grudnia 2012 roku.

Zarządzeniem z dnia 28 grudnia 2012 roku powód został wezwany do uiszczenia w terminie 7 dni opłaty od apelacji w wysokości 90 złotych pod rygorem odrzucenia apelacji.

Powyższe zarządzenie zostało powodowi doręczone per awizo w dniu 18 stycznia 2013 roku.

W wyznaczonym terminie powód nie uiszczył opłaty od zażalenia.

W takiej sytuacji Sąd Okręgowy zasadnie przyjął, że wobec niewykonania przez skarżącego zarządzenia z dnia 28 grudnia 2012 roku, apelacja powoda podlegała odrzuceniu.

Powód w treści zażalenia nie kwestionował, że uchybił terminowi do uiszczenia opłaty od apelacji, powołując się na to, że w okresie od 2 stycznia 2013 roku do 21 stycznia 2013 roku nie przebywał w miejscu swojego zamieszkania, w związku z czym nie odebrał przesyłki zawierającej wezwanie do uiszczenia opłaty od apelacji, co jednakże nie wpływa na uznanie zasadności jego zażalenia.

Podniesione przez powoda zarzuty dotyczące braku zawinięcia w uchybieniu terminowi do uiszczenia opłaty od apelacji nie mogły stanowić przedmiotu merytorycznego rozpoznania w niniejszym postępowaniu wywołanym wniesieniem zażalenia na postanowienie o odrzuceniu apelacji.

W toku tego postępowania sąd bada jedynie, czy zaistniały określone w art. 370 k.p.c., a te w stosunku do apelacji pozwanego bezsprzeczne wystąpiły. W razie uchybienia terminu strona może obrony swoich praw poszukiwać z wykorzystaniem instytucji przywrócenia terminu, lecz tego rodzaju wniosek nie był przedmiotem niniejszego postępowania.

Wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty sądowej od apelacji został przez powoda złożony już po wydaniu zaskarżonego orzeczenia. Wniosek ten został odrzucony postanowieniem z dnia 4 lutego 2013 roku Sąd Okręgowy w Koszalinie, jako niedopuszczalny.

Mając te ustalenia na uwadze Sąd Apelacyjny uznał, że skoro wbrew art. 130 § 1 k.p.c. powód nie uzupełnił braków fiskalnych apelacji z dnia 8 listopada 2012 roku, przyjęć należy, że istniała podstawa do jej odrzucenia przez Sąd pierwszej instancji.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny, nie znajdując podstaw do uwzględnienia środka zaskarżenia na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSA A. Sołtyka SSA M. Gawinek SSA M. Sawicka